

PROF. DR. SC. STIPE BOTICA
CURRICULUM VITAE

Rođen u Otoku Dalmatinskom 23. veljače 1948. gdje je završio osnovnu školu, a klasičnu gimnaziju u Sinju. Na Filozofskome fakultetu Sveučilišta u Zagrebu upisao je i diplomirao jugoslavenske jezike i književnosti (A predmet) te latinski jezik i rimsku književnost (B predmet). Na istome je Fakultetu upisao poslijediplomski studij iz književnosti i magistrirao, obranom teme „Filip Grabovac i njegovo književno djelo“ (1979). Doktorsku disertaciju „Književno djelo Luke Botića (Veze usmene i pisane književnosti hrvatskoga romantizma)“ obranio je 1986. godine.

Radio je neko vrijeme kao srednjoškolski profesor, a od 1984. kao asistent na Katedri za usmenu književnost pri Odsjeku za kroatistiku (tada jugoslavistiku) Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Od listopada 1987. docent je na istoimenoj katedri, a od siječnja 1992. izvanredni profesor. Uz rad na matičnom Fakultetu, od 1988. do 1992. radio je kao ugovorni profesor, tri godine kao lektor i jedan semestar kao gost-profesor na Karl-Franzens Universität Graz. Bio je pozvani gost-profesor i predavač na svim filozofskim fakultetima u zemlji te u inozemstvu na fakultetima u: Mariboru, Pečuhu, Budimpešti, Mostaru, Ljubljani, Krakovu, Parizu, Skoplju.

Tijekom Domovinskoga rata, od kolovoza 1991, bio je koordinator za društvene i humanističke fakultete i umjetničke akademije pri Operativnom štabu Sveučilišta u Zagrebu za rad sveučilišnih institucija u otežanim (ratnim) okolnostima.

U akademskim godinama 1992/93. i 1993/94. obnašao je dužnost prodekana za znanost Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Bio je, po tom, dekan na Filozofskom fakultetu u dva mandatna razdoblja: od akademske godine 1994/95. do 1997/98, i naposljetku prodekan za financijska i organizacijska pitanja od akademske godine 1998/99. do 1999/2000.

U ožujku 1997. izabran je u zvanje redovitoga profesora. U trajno zvanje redovitoga profesora izabran je 15. svibnja 2002. godine. Bio je dugogodišnji predstojnik Katedre za hrvatsku usmenu književnost na Odsjeku za kroatistiku Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Od 1998. član je Odbora za znanstveni, stručni i umjetnički rad Sveučilišta u Zagrebu.

Član je nekoliko stručnih udruga, a od 1993. do 1998. hrvatski predstavnik u predsjedništvu Međunarodnoga komiteta folklorista i etnologa. Od 2000. do 2004. obnašao je dužnost voditelja Zagrebačke slavističke škole – Hrvatskoga seminara za strane slaviste. Od 2004. do 2006. godine bio je predsjednik povjerenstva za Nematerijalnu hrvatsku kulturnu baštinu pri Ministarstvu kulture Republike Hrvatske, a od 2006. do 2007. član istoga povjerenstva. Od 1995. do 2012. bio je predsjednik Upravnoga vijeća Instituta za etnologiju i folkloristiku u Zagrebu. Od 1995. do 2004. bio je predsjednik Upravnoga vijeća Visoke učiteljske škole u Petrinji.

Godine 2005. osmislio je i uredio Sveučilišni poslijediplomski doktorski studij *hrvatske kulture* na Filozofskome fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, koji od 2008. ima trajnu dopusnicu. U akademskim godinama 2006/2007. i 2008/2009. pročelnik je Odsjeka za kroatistiku Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Od 2007. godine član je Odbora za dodjelu državne nagrade „Ivan Filipović“. U razdoblju od 2007. do 2011. godine bio je predsjednik Hrvatskoga filološkoga društva. Od 2008. do 2011. godine član je Povjerenstva za knjigu i nakladništvo Ministarstva kulture Republike hrvatske. Od ožujka 2007. član Povjerenstva za sveučilišno-nastavnu literaturu Sveučilišta u Zagrebu, a od studenoga 2008. godine potpredsjednik je toga Povjerenstva.

U lipnju 2012. na Godišnjoj skupštini Hrvatskoga filološkoga društva izabran je za predsjednika Organizacijskoga odbora Šestoga hrvatskoga slavističkoga kongresa, koji je od 10. do 13. rujna 2014. održan u Vukovaru i Vinkovcima. Od 2014. godine potpredsjednik je Matice hrvatske, a na Glavnoj skupštini Matice hrvatske održanoj u Rijeci 16. lipnja 2018. godine izabran je za njezina predsjednika.

Za svoj rad dobio je više odličja, priznanja i zahvalnica, među ostalima i *medalju rada* (1984) i nagradu za stručni i znanstveni rad s likom *Ruđera Boškovića* (1995). Za sveukupni znanstveni i nastavni rad dobio je najvišu fakultetsku nagradu, *Povelju Filozofskog fakulteta u Zagrebu* (2012). Od književnih nagrada najprestižnija je nagrada *Judita* Društva hrvatskih književnika za knjigu *Biblija i hrvatska tradicijska kultura* (2012) kao „najbolja knjiga o hrvatskoj književnoj baštini u 2011.“. Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti njegovoj je knjizi *Povijest hrvatske usmene književnosti* (2013) dodijelila „nagradu Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti za najviša znanstvena i umjetnička dostignuća u Republici Hrvatskoj za 2013. za područje književnosti“. Ista knjiga je 27. rujna 2014. dobila *Juditu* kao „najbolja knjiga o hrvatskoj književnoj baštini u 2013. godini“.

Temeljna je djelatnost prof. dr. sc. Stipe Botice nastavni rad na Odsjeku za kroatistiku Filozofskoga fakulteta, kao i raznolika i plodna znanstvena i stručna djelatnost koja se ogleda i u tiskanim knjigama i radovima te sudjelovanjima na uglednim znanstvenim skupovima.

U nastavnome, znanstvenome i stručnome radu pretežito se bavi kroatističkim temama iz povijesti hrvatske književnosti i kulture, posebice usmene književnost i tradicijske kulture, interakcije biblijskih tema i kulture te raznih tema iz kulturne antropologije. Njegov je rad usmjeren i na interakciju raznih vidova kulture, interdisciplinarnosti i multidisciplinarnosti u povijesnom tijeku književnosti i kulture.

TRAGOM ZNANSTVENOGA, NASTAVNOGA I STRUČNOGA RADA PROF. DR. SC. STIPE BOTICE

Znanstvenoistraživački rad Stipe Botice širio se s jedne strane logikom institucionalnih zadataki, a s druge strane logikom unutarnje znanstvene motivacije, koja je, kako se sada vidi, bila u priličnu, ali ipak relativno neovisnu suglasju s mijenama znanstvenih paradigmi. Naime njegov je početni interes svakako pod utjecajem imanentističkoga pristupa tekstu, u onom dijelu u kojem se bude bavio tekstem, neovisno o tome je li riječ o pisanome ili usmenome (zapisanome) tekstu, on će ga i zadržati, no kako usmeni tekst vidljivije ovisi o kontekstu, taj će se interes upravo po logici predmeta bavljenja (a svakako i vlastita unutarnjeg interesa) širiti prema kulturološkim temama. To širenje književnoga polja prema kontekstu i kulturi iz uglavnom drukčijih razloga pratit će i mijene književnoznanstvenih paradigmi. Širit će taj interes s jedne strane onim kulturološkim temama koje su tek ulazile u vidokrug domaćeg interesa i filologije i folkloristike (poput grafita ili epitafa) i s druge strane, opsežnije i šire, kao pokušaj odgovora na pitanja: odakle, kako i pod kojim uvjetima hrvatska tradicijska kultura i kultura uopće (mitološke teme, *Biblija i hrvatska kulturna tradicija*, uvodna poglavlja *Povijesti hrvatske usmene književnosti*). Pritom jednim će dijelom ti interesi biti i izraz mreže uzroka i posljedica temeljnih kolegija na studiju, najprije jugoslavistike, a onda kroatistike (*Usmena narodna književnost*, *Hrvatska usmena književnost*, *Teorija i poetika hrvatske usmene književnosti*, *Iz povijesti hrvatske usmene književnosti*) te obaveznih i/ili izbornih kolegija koje je sam oblikovao poput kolegija *Tipologija malih literarnih formi i usmenost*, *Biblija i hrvatska usmena književnost*, *Hrvatska usmena književnost u 18. stoljeću*, *Hrvatska usmena književnost u 19. stoljeću*, kao i kasnije osmišljenoga *Poslijediplomskoga doktorskoga studija hrvatske kulture*.

No krenimo s prvim knjigama. Iako je najprije za potrebe magistarskoga rada istraživao rad i djelovanje Filipa Grabovca, a u okviru doktorske disertacije rad i djelovanje Luke Botića s posebnim interesom za veze usmene i pisane književnosti 19. stoljeća, prva mu je objavljena knjiga monografska studija o Luki Botiću (1989) u okviru Enciklopedije hrvatske književnosti Zavoda za znanost o književnosti Filozofskoga fakulteta. U njoj će ga posebno zanimati „autorova komunikacija s produktivnim senzibilitetom važeće

stilske formacije" (1989, 9), propitivanje književnokritičkih argumenata prijašnjih Botičevih osporavatelja i hvalitelja, način obrade tipičnih romantičarskih motiva, romantičarska metaforizacija, izvorišta jezika i stila te posebno veze s usmenom tradicijom. Naslovnom autoru vraćat će se još dva puta, jednom kao priređivač opsežnog izbora njegovih djela već sljedeće godine (1990), a drugi put kao priređivač kraćeg izbora, 2000. godine. Monografija o Filipu Grabovcu koja je objavljena u istoj ediciji Enciklopedije hrvatske književnosti, kojoj je tada urednikom bio Ivo Frangeš, objavljena je 1990, ali kako je već navedeno, zapravo joj je temelj prvi slavljениkov opsežniji znanstvenoistraživački rad (magisterij). U istraživanju Grabovčeva književnoga rada Botica posebno apostrofira i razlaže inoviranje književne prakse autora u odnosu na prethodnu, uglavnom franjevačku književnu tradiciju: tematiziranje pretežito svjetovnih motiva, inzistiranje na prednosti razuma pred praznovjerjem, preoblikovanje poetičkih načela usmene književnosti za vlastite književne potrebe te Grabovčev aktualizacijski interes. Istraživanje književnoga djela Filipa Grabovca u kontekstu znanstvenoga rada Stipe Botice svakako je utrlo put njegovu bavljenju djelom Andrije Kačića Miošića. Ta će tema u fokus njegova istraživačkoga interesa ući obrnutim putem od one Luke Botića: najprije će prirediti *Razgovor ugodni naroda slovinskoga* (1999), a četiri godine kasnije objaviti i opsežnu monografiju o Andriji Kačiću Miošiću (2003). Osim iscrpnih kontekstualiziranih podataka o životnome putu i djelovanju Andrije Kačića Miošića, Botici će biti posebno važno objasniti moguće razloge za toliku Kačićevu prihvaćenost među čitateljskom publikom, ali i onom publikom do koje je dopirao i usmenim putem. Pritom posebno naglašava intencionalnost Kačićeve 'pučkosti' višekratno podsjećajući i razlažući da je taj općeprihvaćeni pučki pisac zapravo istodobno iznimno obrazovan autor i da njegovi poetički izbori, kreativno i lucidno naslonjeni na poetiku usmene epske poezije, nisu tu zato što autor nije mogao ili znao drukčije. Botici će osim toga biti važno pokazati u kojoj je sve mjeri i na koji način Kačić koristio i preoblikovao elemente usmene epike te na koji je način njegovo poimanje funkcija, zadaća i uloga književnoga teksta bilo u suglasju s očekivanjima publike za koju je pisao. S jedne strane podržavajući njihova recipijentska očekivanja na stilskoj, motivskoj i tematskoj razini, a s druge strane, vjerojatno, otvarajući i nove apetite kroz koncept slovinstva. U tom kontekstu sasvim se razložnim čini i potreba široko postavljenih objašnjenja značenja koje je Kačić imao, ne samo za svoju primarnu publiku nego i za hrvatsku kulturu i jezik u cjelini.

No prije nego što se prihvatio teme Kačića, slavljениkov je gotovo stidljivo u vlastitoj nakladi objavio knjigu neveliku opsegom, ali svakako veliku po

temi koju je otvarala: *Biblija i hrvatska kulturna tradicija* (1995) što u svom prikazu prepoznaje i Josip Kekez (1995). Ideja je bila vidjeti one elemente usmene tradicije, posebno u književnoj dionici, koji tematski, motivski, ponekad i stilski, u nekim segmentima i žanrovski, duguju upravo Bibliji. Taj, tada začetak, svoj će veliki iscrpni nastavak ostvariti u knjizi *Biblija i hrvatska tradicijska kultura* (2011) za koju će autor dobiti i nagradu „Judita“. *Biblija i hrvatska tradicijska kultura*, knjiga u koju je uloženi velik trud brižljivoga čitanja svih biblijskih knjiga, postavlja važna pitanja o bitnoj sastavnici hrvatske tradicijske kulture, one koja se uglavnom podrazumijevala, a manje istraživala jer su istraživačima iz antropološke perspektive i u međunarodnim razmjerima uglavnom bili zanimljiviji pretkršćanski slojevi. Međutim čak su i oni do nas došli dobrim dijelom svakako posredovani i utjecajem biblijskih tekstova i bez dobrog uvida u kontekst djelovanja biblijskih tekstova, onoga što je u njima moglo biti i bilo poticajno, posebno u onoj tradiciji koja je prijevodne biblijske tekstove imala tako rano te time i dugo razdoblje za njihov utjecaj, nije moguća ni obuhvatnija analiza tradicijske kulture.

Utjecaj Biblije na hrvatsku tradicijsku kulturu Stipe Botica ponajprije traži u verbalnoj tradicijskoj kulturi, poštujući bitne postavke verbalne komunikacije općenito. Podsjeća na činjenicu da je Biblija, koju danas doživljavamo kao proizvod pisane kulture, potekla iz usmenih pripovijedanja i molitava, iz misaonih izreka i refleksija, iz sitnih zapisa i dopuna, iz kojih su tijekom vremena nastali tekstovi. Na tradicijsku verbalnu kulturu, prema Botičinu mišljenju, utjecali su ponajviše oni biblijski dijelovi koji su oblikovani pričom, pjesmom i mudrom izrekom. Takvi su se dijelovi naime najlakše pamtili, prepričavali, bili imitabilni te se prilagođavali novim okolnostima života teksta. Naglašava kako je biblijska riječ bila djelotvornija u ranijoj, bespismenoj fazi hrvatske duhovnosti, kao što je mitska i religijska uvjetovanost i prepoznatljivost vidljiva i u drugim kulturama. Najveći broj biblijskih dijelova došao je do hrvatskoga korisnika auditivno, iz liturgijskih čitanja, iz primjerenih lekcionara i posebice iz homiletičkoga gradiva, koje je na dostupan način posredovalo biblijske dijelove tradicijskom recipijentu koji ih je onda dalje kreativno preoblikovao za svoje potrebe.

Ipak, od svih područja usmene književnosti, ne samo po tematskoj zastupljenosti u radovima nego i po onom predavačkom dobrodošlom suvišku koji se ne može prekriti ili sakriti, nekako se jasno ocrtavalo da je senzibilitetu i estetskom ukusu slavjenika najbliža upravo usmena lirika. Taj će senzibilitet možda ponajbolji svoj izraz naći u izboru iz hrvatske usmene ljubavne poezije: *Biserno uresje* koji je, izbor, u samo osam godina doživio

tri izdanja (1990, 1993, 1998). Način na koji su poglavlja složena, kao i izbor stihova kojima su onaslovljena, zapravo istodobno uspostavlja i priču o ljubavi. Kao da čitamo uvod, zaplet, vrhunac, rasplet i, gotovo neminovno u književnim konceptima romantične ljubavi, tragični rasplet. Naime poglavlja je autor imenovao sljedećim stihovima: 1. *Iz obraza sitne ruže cvatu*; 2. *Sva se gora od lišca zasjala*; 3. *Desnom rukom lišce zaklanjala*; 4. *Milo mi je, milo divojku zbuđati*; 5. *Stidnije momče neg djevojče*; 6. *Nisu vušca na licu zustala*; 7. *Daj divojko ča si obećala*; 8. *Suzno oko moje, ca si zaplaka-no*. Dakle najprije se uspostavlja neki vizualni interes, poticaj u pogledu na ljepotu (1), zatim taj prvi vizualni podražaj uspostavlja punu zatravljenost (2), dolazi do određenoga vida komunikacije ili barem do svijesti lirskoga subjekta o interesu koji pobuđuje (3), još bližega kontakta (4), diferencijacije realizacija, u usmenoj lirici nerijetko upravo erotskih (5, 6,7) te na kraju nesretnoga raspleta i posljedica takvoga raspleta (8).

Nastavak tog interesa za liriku realizirat će se i kroz priređivačku knjigu o usmenoj lirici: *Usmene lirske pjesme* u ediciji Stoljeća hrvatske književnosti Matice hrvatske (1996). Za tu će knjigu u pomnom izboru ponuditi 273 pjesme organizirane u dva poglavlja: *Stariji zapisi (od prvih bilježenja do kraja XVIII. stoljeća)* i *Noviji zapisi (od početka XIX. st. do našeg vremena)*. Pritom prvi zapisi tu znače 1484, a najmlađi zapisi iz „našeg vremena“ uključuju i studentske zapise iz projekta koji je sam pokrenuo 1986. u okviru istraživačkih seminarskih radova i sežu do 1994. godine. Međutim sintagma „pomni izbor“ ovdje nije toliko zbog širokorasponskoga kronološkoga okvira i želje da se predstavi i usmena lirika iz još uvijek aktivna repertoara uglavnom kazivačica, koliko zbog toga što mu se u tom izboru nije omakla nijedna pjesma (a s obzirom na mogućnosti i bazen iz kojega je birao, nije da nije mogla) koja ne bi mogla proći i stroži estetski sud. To, naravno, nije jedini način na koji se usmena lirika može predstaviti, ali upravo i izbor tog načina svjedoči o onom lirskom i estetskom senzibilitetu koji smo ranije spomenuli. Čak i u organizaciji visokoškolske udžbeničke čitanke: *Hrvatska usmenoknjiževna čitanka* (1995), kojoj je cilj bio upoznati studente s vrstama i oblicima usmene književnosti, vodit će se ponajprije dvama kriterijima (ili barem to mi tako možemo očitati jer sam priređivač to nigdje eksplicitno ne navodi): da u izboru primjera uključi široki kronološki raspon (najstarije zato da pokaže izvore, najmlađe zato da pokaže dugovječnost), a istodobno i barem jednim dijelom javnosti predstavi neke dobre primjere studentskih istraživanja (i time „navuče“ i buduće istraživače) i drugi: da ti primjeri budu lijepi tekstovi, i to puno više nego da budu dobri tipološki predstavnici vrste ili oblika. Iskričavi tragovi ovoga drugoga kriterija svakako će se naći

i u bilješkama i razjašnjenima uz pojedine tekstove. Zato nije, čini nam se, ni slučajno, ni manje važno, što je knjigu svojih kraćih znanstvenih radova o književnoantropološkim temama onaslovio *Lijepa naša baština* jer sve su te tri riječi one koje su mu bile (i jesu još uvijek) stalnim motivacijskim impulsima (i to što je baština i to što je naša i to što je lijepa), ali redosljed zapravo ipak otkriva hijerarhiju prioriteta pa 'lijepost' nije tek pukim slučajem prva. Upravo drugi dio podnaslovne složenice te knjige (književno-antropološki), dakle antropološki, bit će mu važan i kod opisa usmene lirike. Više od potrebe za strogim klasifikacijskim opisom i preciznim osporavanjem ili nasljedovanjem prethodnika, mučit će ga pitanja: ali odakle sve te pjesme, koje potrebe one u čovjeku zadovoljavaju, iz kojih se antropoloških poticaja osiguravaju. Ta će pitanja onda u širokom luku doći i do pitanja što je kultura, odakle kultura i zašto kultura, i što je u okviru nje tradicijska kultura pa onda i verbalna njezina sastavnica, a njih će tražiti i nuditi neke moguće odgovore u prvim poglavljima svoje *Povijesti hrvatske usmene književnosti*. No prije toga, bavit će se oblicima na samom rubu interesa i filologije i folkloristike i zapravo ih primaći bliže središtu: grafitima i epitafima.

Knjiga *Suvremeni hrvatski grafiti* doživjela je dva izdanja, prvo 2000. (230 str.) i drugo s gotovo duplo većim izborom (400 str.) 2010, a nastala je i kao rezultat dugogodišnjega prikupljačkoga rada sa studentima pri Katedri za hrvatsku usmenu književnost, koji je upravo Stipe Botica pokrenuo. U knjizi donosi teorijske spoznaje o grafitima (*Pogovor. Grafit kao struktura*), relevantne zapise iz raznih područja Hrvatske (Vukovar, Županja, Osijek, Slavonski Brod, Požega, Koprivnica, Varaždin, Karlovac, Split, Dubrovnik) te Bosne i Hercegovine (Mostar, Čapljina). Ukupno 1338 grafita popraćeno je bilješkama o zapisivačima, mjestu i vremenu zapisa. Pozamašni uzorak grafita može pomoći u opisivanju cjelovite poetike grafita, boljem razumijevanju njihova komunikacijskoga modela, sudionika komunikacijske situacije kao i većem razumijevanju grafiterske populacije i načina funkcioniranja grafita. Kako je svojim središnjim sadržajem knjiga komunicirala ne samo sa stručnom javnosti nego i sa širom čitateljskom publikom jer je nudila i zabavno i zanimljivo štivo te mogućnost prepoznavanja vlastitoga životnog prostora (grada, zida, zgrade, igrališta) u prostoru knjige, nije ni čudo da je doživjela i drugo izdanje. No prije drugoga izdanja *Grafita*, profesor Botica objavio je i *Nove hrvatske epitafe* (2007) koji su isto tako rezultat i prikupljačkoga rada u okviru studentskih istraživanja. Pod njegovim vodstvom prikupljeno je, kako navodi, preko 6000 epitafa, a za knjigu je izabrao preko 1800 natpisa s oko 200 grobalja u Hrvatskoj te u Bosni i Hercegovini. U knjizi mu je bilo važno naglasiti da razvijena grobljanska kultura osigurava

prisutnost epitafa na određenome kulturnom prostoru jer je grob/groblje posljednje počivalište te kao takvo prostor komunikacije s pokojnikom, mjesto fizički najveće bliskosti nakon smrti i da tekstu epitafa upravo određena kultura daje okvir za razumijevanja njihova značenja. Epitafsku kulturu na hrvatskome prostoru možemo pratiti od antike do danas. Kao oprimjerenje toga autor donosi neke najznačajnije epitafe iz rimskoga razdoblja, kršćanske kasne antike, srednjega vijeka te novovjekovlja. Epitaf definira kao kratku jezičnu fiksaciju, a promatra ga kao literarnu formu s istaknutom utilitarnom funkcijom (koja se nametnula kao njegovo najvažnije značenje) te pokazuje njihov dijalog s pisanoknjiževnom i usmenom književnom tradicijom, ali i popularnom kulturom. Pritom za pitanja recepcije književnosti u širim krugovima nije nevažno vidjeti i kakav se i koji 'književni kanon' uspostavlja epitafskim citatima. Predstavio je jezične, stilske, motivske, tematske i druge osobitosti novih hrvatskih epitafa i ponudio njihovu trodijelnu tipologizaciju: 1. *nominalni epitafi* – samoimenovanje; 2. *aforistički (gnomski, paremiološki) epitafi*; 3. *literarizirani epitafi*.

Svojevrsna kruna njegova rada svakako je *Povijest hrvatske usmene književnosti* koja je, naravno, zapravo povijest zapisa hrvatske usmene književnosti, ali i povijest ponajprije književnoga, a zatim i kulturnoga pa i društvenoga konteksta u kojemu su se ti zapisi pojavljivali. To znači da Botičin koncept povijesti usmene književnosti uključuje praćenje dviju sastavnica: 1. povijest zapisa (i izvedbenoga konteksta u onoj mjeri u kojoj je bio dostupan); 2. povijest proučavanja usmene književnosti: njezino mjesto u povijesti hrvatske književnosti i njezino mjesto u okviru tradicijske kulture i verbalnog folkloru i prema strukturi samog djela (povijest prema određenim rodovima i vrstama). Usmenu književnost pak autor određuje kao cjelinu koja se sastoji od četiri važne sastavnice: 1. autentični cjeloviti zapisi (od najranijeg vremena nadalje); 2. informacije o usmenoj književnosti u živoj komunikaciji; 3. interferentni odnosi (ta se sastavnica odnosi na interferentne odnose hrvatske usmene i pisane književnosti) i 4. pojavljivanje ranijih književnih struktura u novim izvedbama (i zapisima) te navodi dokaze za postojanje tih četiriju sastavnica u povijesnom trajanju, proučavanju i tradicijskoj kulturi od najstarijih spominjanja do najnovijih, uključujući i zapise iz 21. stoljeća, iscrpno navodeći primjere i pokazujući ukratko i kontekst proučavanja većeg dijela primjera. Ona potreba za odgovorima na pitanje odakle, kako i pod kojim uvjetima usmena književnost i kultura uopće, ovdje je tražila i nalazila svoja nova pitanja i odgovore u prvom poglavlju u kojem predstavlja modalitete kulture u agrafijskoj fazi naslanjajući se na teorijske postavke teoretičara kulture, antropologa, lingvisti, mitologa, filozofa,

folklorista (poput T. Eagletona, G. Duranda, O. Freidenberg, C. Lévy-Straussa, H. Bausingera, M. Eliadea, E. Havelocka...) te opisujući elemente usmenoknjiževne komunikacije, predstavljajući i definirajući sve važnije pojmove i termine, uspostavljajući tipska obilježja usmenoknjiževne komunikacije te prolaskom kroz različite nazive usmene književnosti kroz povijest kao i koncepcijama te književnosti (i/ili tradicije) iz kojih su ti nazivi proizlazili. No kroz primjere koje bira i načine na koje prilazi određenim tekstovima, vidljivo je da zapravo i ovdje u velikoj mjeri ta povijest, unatoč tome što želi biti kronološki i tipološki što obuhvatnija, najviše prostora posvećuje ipak onim primjerima, inačicama i zapisima čiju estetsku dimenziju može argumentirano braniti.

Nemoguće je u kratkom tekstu posebno apostrofirati sav istraživački rad, ali dvije dimenzije, koje su se već kroz prikaz objavljenih autorskih knjiga zrcalile, ipak bi trebalo posebno navesti: jedna je priređivačka i urednička, a druga je prikupljački rad sa studentima.

Priređivačka je već spomenuta uz Botića, Kačića, uz usmene lirske pjesme, međutim valja tu spomenuti još barem dvije priređivačke i jednu uredničku knjigu. Rukopisna zbirka Bartula Matijace pod naslovom *Poslovice* broji 14 926 poslovice na štokavskim govorima u 4 sveska i to je čini najopsežnijom hrvatskom zbirkom poslovice do sada poznatom i dostupnom. Upravo tu je zbirku za tisak priredio i objavio slavljjenik 2007. pod naslovom *Kad ti kuća gori, a ti se ogrij*. Organizacija paremioloških jedinica je abecedna, kakva je bila i u izvornom rukopisu, a svaka je jedinica i obrojčena. No priređena zbirka opremljena je i Rječnikom motivskih riječi (str. 319–356) koji je u suradnji s priređivačem započeo Ivan Botica, a u potpunosti dovršio Vlatko Ivanić, što tu zbirku istraživački čini i jednom od naših najoperabilnijih zbirki poslovice. Drugi je priređivački poduhvat izdanje rukopisne zbirke Mihovila Pavlinovića u dvije knjige *Hrvatske narodne pjesme [sakupio] Mihovil Pavlinović*, od kojih je prva izašla 2007, a druga 2008, čime je na neki način vraćen davni dug Pavlinovićevu istraživačkomu radu koji nikako nije bio sretan što mu taj ogromni rukopis Matica nije objavila u cjelini, nego je za ediciju Hrvatske narodne pjesme iz nje, doduše, uzimala pjesme, ali želja i namjera Pavlinovića da se objavi rukopis u cjelini nije bio ispoštovan. I na kraju, važan poduhvat, i to nikako samo zavičajno važan, jest i *Leksikon Sinjske alke* koji je pod slavljjenikovom uredničkom palicom objavljen 2015. godine.

Što se tiče ove druge dimenzije, suradnje sa studentima u prikupljanju usmenoknjiževne građe kroz njihove istraživačke seminare, taj proces sad već obuhvaća razdoblje od 32 godine. Od 1986. do 2000. istraživačke

seminare sa studentima organizirao je sam, a od 2000. u suradnji sa svojim novacima redosljedom kojim su pristizali u okviru projekata koji su se bavili upravo novim zapisima usmene književnosti. Pritom valja naglasiti i to da u trenutku u kojem je profesor Stipe Botica započeo takav tip istraživanja i poticao studente da stječu prva terenska iskustva, a neke od njih (i neke od nas) i zarazio ili za istraživanje tog tipa ili za terenska istraživanja uopće, to nije baš bilo posve uobičajeno pa je poduhvat na barem dvije razine bio pionirskim, a pionirskima su bili i neki povratni rezultati. Najprije stvorena je baza suvremenih zapisa: kako su studenti uglavnom zapisivali u svojoj obiteljskoj i mjesnoj okolini (kao insajderski istraživači), tako su ti zapisi zapravo vjeran svjedok toga što je, ako ne posve u aktivnom, a onda barem u pasivnim repertoarima različitih zajednica u Hrvatskoj i izvan nje, još funkcioniralo na terenu; zatim takav tip istraživanja pokazivao je jedan oblik dobrodošla povjerenja studentima. Za takav oblik povjerenja u akademskim uzusima morat će se pričekati još koje desetljeće od te 1986. godine kad će i formalne akademske smjernice početi upućivati u većoj mjeri na suradnju sa studentima. Studenti su, barem oni u svojim najboljim istraživačkim poduhvatima, mogli biti sigurni da posao koji rade nije tu samo stvar odrađivanja neke zadaće za ocjene (ili kasnije i bodove), nego da funkcionira kao dobar i koristan prinos dokumentiranju i očuvanju građe, pa kasnije u nekim oblicima i objavljivanju te građe. Dakle da rade posao koji konkretno proširuje korpus zapisanih usmenoknjiževnih tekstova i/ili omogućuje daljnja komparativna istraživanja starije i novije građe, onoga što je još na terenu živo i onoga što više nije i da će to, dok god se ta građa čuva, biti čuvano pod njihovim imenima. Naravno da nisu svi zapisivački studentski radovi bili do kraja i posve upotrebljivi, ali količina koja jest, ipak jest impresivna. Pritom kada pažljivo čitate sve te radove (kao što mi na Katedri jesmo), vidi se i kako se čak i u tom razdoblju na različite načine mijenja krajobraz pasivnih i aktivnih usmenoknjiževnih repertoara, ali naravno, očitava se i koji su oblici u kojim razdobljima samim studentima bili najzanimljiviji. Tako da se ocrtavanje repertoara tu ne vidi samo kroz ono što su kazivači i kazivačice studentima govorili, nego i ono što je njima bilo zanimljivo pitati i istražiti, a time se očituje i to na koji su način konceptualizirali što je to usmena književnost i tradicijska kultura za njih danas. I još nešto, nimalo nevažno: ta su istraživanja imala i snažnu supstitucijsku dimenziju za same kazivačice i kazivače. Jednostavnim i nemetodološkim jezikom rečeno: veselilo ih je zanimanje njihovih unuka, susjeda, djece njihovih prijatelja, sada studenata, koji su dolazili, razgovarali s njima, zapisivali to, a kasnije i snimali i time pokazali važnost onoga što oni znaju i što je njima bilo važno. Radovalo ih je

što će ono što kazuju biti negdje zabilježeno, čuvano, pohranjeno, što postoji interes za taj vid kulture. I to su na različite načine, prema svjedočanstvima studenata, pokazivali: od želje da dobiju natrag cjelovite zapise kada sve bude transkribirano, do pošiljanja darova Katedri (primjer je iz 2018. godine) zato što, citiramo: „radi tako važan posao”. A zametak je bio te, sada već davne 1986, kada je profesor Stipe Botica nekako odlučio da bi se baš moglo i od studenata zatražiti da istraže i zapišu građu u svojoj okolini.

Ovaj kraći pregled nije imao namjeru biti iscrpan i temeljit, već naznačiti kojim je tragovima tradicije slavljениk hodio i koje je znakove kulture ocrtao te, ukratko, koji su tragovi i znakovi kojima se u njegovu radu možemo vraćati.

Urednici

ZNANSTVENA I STRUČNA BIBLIOGRAFIJA PROF. DR. SC. STIPE BOTICE 1983–2018.

1. Autorske knjige

- Luka Botić*. Zagreb: Zavod za znanost o književnosti Filozofskog fakulteta u Zagrebu, 1989. – 127 str.
- Filip Grabovac*. Zagreb: Zavod za znanost o književnosti Filozofskog fakulteta u Zagrebu, 1990. – 106 str.
- Hrvatska usmenoknjiževna čitanka*. Zagreb: Školska knjiga, 1995. – 303 str.
- Biblija i hrvatska kulturna tradicija*. Zagreb: vlast. nakl., 1995. – 135 str.
- Lijepa naša baština: književno-antropološke teme*. Zagreb: Hrvatska sveučilišna naklada, 1998. – 218 str.
- Suvremeni hrvatski grafiti*. Zagreb: P.I.P. Naklada Pavičić, 2000. – 230 str.
- Andrija Kačić Miošić*. Zagreb – Split: Školska knjiga – Filozofski fakultet ; Zbornik Kačić 2003. – 330 str.
- Novi hrvatski epitafi*. Zagreb: Školska knjiga, 2007. – 351 str.
- Suvremeni hrvatski grafiti*. Zagreb: P.I.P. Naklada Pavičić, 2010. (2., nadopunjeno izdanje) – 400 str.
- Biblija i hrvatska tradicijska kultura*. Zagreb: Školska knjiga, 2011. – 365 str.
- Povijest hrvatske usmene književnosti*. Zagreb: Školska knjiga, 2013. – 549 str.

2. Priređivačke knjige

- Biserno uresje. Izbor hrvatske usmene ljubavne poezije*. Zagreb: Mladost, 1990. (1. izdanje); Zagreb: Školske novine, 1994. (2. izdanje); Zagreb: Alfa, 1998. (3. izdanje)
- Luka Botić: djela*. Split: Splitski književni krug, 1990.
- Usmene lirске pjesme*. Zagreb: Matica hrvatska, 1996.
- Razgovor ugodni naroda slovinskoga / Andrija Kačić Miošić*. Vinkovci: Riječ, 1999.
- Luka Botić: izabrana djela*. Vinkovci: Riječ, 2000.

Razgovor ugodni naroda slovinskoga / Andrija Kačić Miošić. Predgovor i rječnik nepoznatih riječi Stipe Botica; komentari Josip Vončina. Zagreb: Školska knjiga, 2006.

Kad ti kuća gori, a ti se ogrij. Zbirka poslovice Bartula Matijace. Zagreb: P.I.P. Naklada Pavičić, 2007.

Hrvatske narodne pjesme [sakupio] Mihovil Pavlinović. Knjiga prva. Split: Splitski književni krug, 2007.

Hrvatske narodne pjesme [sakupio] Mihovil Pavlinović. Knjiga druga. Split: Splitski književni krug, 2008.

Narodne poslovice / izabrao i poredao po sadržaju Mate Ujević. Zagreb: Institut za etnologiju i folkloristiku i Naklada Juričić, 2011.

3. Uredničke knjige

Za slobodu i pravicu: Stjepan Sulimanac - naš Štefina. Zagreb: Hrvatska demokratska zajednica, 1999. (u suuredništvu sa Suzanom Leček)

Zbornik Zagrebačke slavističke škole: trideset godina rada (1972-2001). Zagreb: Filozofski fakultet, Zagrebačka slavistička škola, 2001.

Zbornik Zagrebačke slavističke škole 2001. Zagreb: Filozofski fakultet, Zagrebačka slavistička škola, 2002.

Zbornik Zagrebačke slavističke škole 2002. Radovi s XIII. međunarodnoga slavističkoga kongresa, Ljubljana 15.-19. kolovoz 2003. Zagreb: Filozofski fakultet, Zagrebačka slavistička škola, 2003.

Zbornik Zagrebačke slavističke škole 2003. Zagreb: Filozofski fakultet, Zagrebačka slavistička škola, 2004.

Leksikon Sinjske alke. Zagreb - Sinj: Matica hrvatska; Viteško alkarsko društvo Sinj, 2015.

Šesti hrvatski slavistički kongres: zbornik radova. Prvi svezak. Zagreb: Hrvatsko filološko društvo, 2016. (u suuredništvu s Davorom Nikolićem, Josipom Tomašić i Ivanom Vidović Bolt)

Šesti hrvatski slavistički kongres: zbornik radova. Drugi svezak. Zagreb: Hrvatsko filološko društvo, 2018. (u suuredništvu s Davorom Nikolićem, Josipom Tomašić i Ivanom Vidović Bolt)

Hrvatski prilozi 16. međunarodnom slavističkom kongresu. Zagreb: Hrvatsko filološko društvo, 2018. (u suuredništvu s Marijom Malnar Jurišić, Davorom Nikolićem, Josipom Tomašić i Ivanom Vidović Bolt)

4. Znanstveni radovi

- Atributi Botičeve Bijedne Mare : Stilistički prilog hrvatskom književnom romantizmu. *Umjetnost riječi*, 27/3(1983) : 127 – 133.
- Značajke pripovijesti i kroničkih struktura u Grabovčevu 'Cvitu'. *Kačić*, 15(1983) : 147 – 188.
- Botičev stvaralački suodnos s usmenom književnošću. *Radovi Zavoda za slavensku filologiju Filozofskog fakulteta u Zagrebu*, 21(1986) : 33 – 56.
- Usmenoknjiževna teorija i praksa preporodnog doba. *Godišnjak Instituta za književnost*, 16(1987) : 29 – 49.
- Stvaralačko-izražajni zaokret prema romantičarskoj metaforizaciji. *Umjetnost riječi*, 32/3(1988) : 247 – 258.
- Izorna rodoljubna motivika Grabovčeva 'Cvita'. *Radovi Zavoda za slavensku filologiju Filozofskog fakulteta u Zagrebu*, 23(1988) : 77 – 84.
- Književno djelo Luke Botića u književnoj povijesti i kritici. *Croatica*, 19/30(1988) : 61 – 77.
- Duhovni motivi Grabovčeva *Cvita razgovora*. *Zadarska revija*, 38/1-2(1989) : 61 – 69.
- Kroničke strukture Grabovčeva *Cvita*. Utjecaj nekih starijih povijesnih izvora. *Forum*, 29/7-8(1990) : 200 – 213.
- Lirsko načelo u „senjskim pjesmama” Erlangenskog rukopisa. *Zadarska revija*, 39/4(1990) : 425 – 432.
- Pjesme o Senjanima u Erlangenskom rukopisu iz 1720. godine. *Senjski zbornik*, 17(1990) : 143 – 162.
- Vile u hrvatskoj mitologiji. *Radovi Zavoda za slavensku filologiju Filozofskog fakulteta u Zagrebu*, 25(1990) : 29 – 40.
- Odisejski motivi u hrvatskoj usmenoj književnosti. *Mosorska vila*, 1(1991) : 69 – 80.
- Mitološki slojevi hrvatske usmene književnosti. *Croatica*, 23-24/37-38-39(1993) : 69 – 76.
- Tipološki modeli starije kajkavske usmene poezije. *Dani hvarskog kazališta*, 19(1993) : 43 – 50.
- Sisačka bitka u hrvatskoj književnosti. U *Sisačka bitka 1593.*, ur. Ivo Goldstein i Milan Kruhek, Zagreb – Sisak : Zavod za hrvatsku povijest Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, Institut za suvremenu povijest ; Povijesni arhiv, 1994. 255 – 270.
- Biblijski izvori hrvatske tradicijske kulture. *Književna smotra*, 26/92-94(1994) : 197 – 202.

- Hrvatske usmene priče (bajke) u biblijskom kontekstu. *Umjetnost riječi*, 38/2(1994) : 79 – 95.
- Narodna književnost i kultura u Ježićevoj *Hrvatskoj književnosti*. U *Znanstveni i književni rad Slavka Ježića : zbornik radova sa znanstvenoga skupa povodom 100. obljetnice rođenja : Zagreb-Zadar, 19.-22. listopada 1995.*, ur. Tihomil Maštrović, Zagreb : Hrvatski studiji Sveučilišta u Zagrebu [etc.], 1997. 39 – 48.
- Milan Begović i hrvatska tradicijska kultura. U *Zbornik radova sa skupa Milan Begović i njegovo djelo*, ur. Josip Ante Soldo, Vrlika – Sinj : Općina Vrlika ; Matica hrvatska, Ogranak, 1997. 221 – 234.
- Novi zapisi hrvatske usmene književnosti i tradicijske kulture : zapisivačka praksa i stručna valorizacija. *Croatica*, 27/45-46(1997) : 225 – 246.
- *Referat podnesen na XII. Kongresu slavista u Krakovu 1. listopada 1998.
- Tipološki modeli hrvatske usmene književnosti u 18. stoljeću. U *Prvi hrvatski slavistički kongres : zbornik radova. 2*, ur. Stjepan Damjanović, Zagreb : Hrvatsko filološko društvo, 1997. 99 – 107.
- Grabovčevo djelo u suodnosu s usmenom/pučkom književnosti i Kačićem. U *Fra Filip Grabovac u kontekstu hrvatske kulture : [zbornik radova sa skupa]*, ur. Neven Strukan, Vrlika – Sinj : Poglavarstvo grada : Matica hrvatska ; Matica hrvatska, 1998. 103 – 112.
- Hrvatska dobrovolja (napitnice, zdravice, popijevke). U *Franjo Fancev : književni povjesničar i filolog : zbornik radova sa znanstvenoga skupa, Zagreb – Zadar, 20.-22. ožujka 1997.*, ur. Tihomil Maštrović, Zagreb – Zadar : Hrvatski studiji Sveučilišta : Filozofski fakultet : Hrvatsko filološko društvo : Zavod za povijest hrvatske književnosti HAZU ; Filozofski fakultet : Hrvatsko filološko društvo, 1998. 139 – 146.
- Die Bibel und die kroatische Kulturtradition. U *Interpretation of the Bible = Interpretation der Bibel = Interprétation de la Bible = Interpretacija Svetega pisma : Mednarodni simpozij o interpretaciji Svetega pisma*, ur. Jože Krašovec, Ljubljana – Sheffield : Slovenska akademija znanosti in umetnosti ; Sheffield Academic Press, 1998. 1701 – 1713.
- * Referat podnesen na *International Symposium on the Interpretation of the Bible* 19. rujna 1996.
- Pasijska baština u hrvatskoj tradicijskoj kulturi, posebice u usmenoj književnosti. *Croatica Christiana Periodica*, 24(1998) : 91 – 106.
- Biblija i hrvatska kulturna tradicija. U *Popularna srijeda : zbornik radova*, ur. Stojan Vrljić, Mostar – Split : Institut za hrvatski jezik, književnost i povijest : Pedagoški fakultet ; Logos, 1999. 11 – 20.

- O ulozi i perspektivama hrvatskih folklorističkih istraživanja na početku novoga milenija. *Slavistická folkloristika*, 1-2(1999) : 10 – 11. (u suautorstvu s Ljiljanom Marks i Ivanom Lozicom)
- Kontinuitet hrvatske usmene književnosti. U *Umijeće interpretacije : zbornik radova u čast 80. godišnjice rođenja akademika Ive Frangeša*, ur. Dunja Fališevac i Krešimir Nemeč, Zagreb : Matica hrvatska, 2000. 143 – 158.
- Albert Haler i hrvatska kulturna tradicija. U *Albert Haler : književnik povijesničar, teoretičar i estetičar, zbornik radova sa znanstvenog skupa, Zagreb, Dubrovnik, 29.-30. travnja 1999.*, ur. Tihomir Maštrović, Zagreb : Hrvatski studiji [etc.], 2000. 87 – 96.
- Novi pogledi na djelo Andrije Kačića Miošića. U *B'ulgari i H'rvati prez vekovete : Andrija Kačić Miošić i B'lgarite : Konferencijata, provedena v Sofijskij universitet „Sveti Kliment Ohridski“ na 28.05.1998 g.*, ur. Rumjana Božsilova, Veselina Dimova i Snežana Rakova, Sofija: Gutenberg, 2000. 42 – 64.
- Hrvatske jurjevske narodne pjesme (po zapisima iz naših dana). U *O kraljevstvu nebeskom – novo i staro : zbornik radova u čast Bonaventure Duda u povodu 75. rođendana i 50 godina svećenstva = De regno coelorum – nova et vetera : liber miscellaneus in honorem Bonaventurae Duda in occasione XV lustri et X lustri sacerdotii*, ur. Mario Cifrak, Zagreb : Kršćanska sadašnjost, 2001. 471 – 488.
- Hrvatska usmena književnost i tradicijska kultura danas. U *Prvo slovensko-hrvaško slavistično srečanje = Prvi hrvatsko-slovenski slavistički skup : zbornik referatov s Prvega slovensko-hrvaškega slavističnega srečanja, ki je bilo v Novigradu od 25. do 27. marca 1999*, ur. Vesna Požgaj Hadži, Ljubljana : Oddelek za slovanske jezike in književnosti Filozofske fakultete Univerze, 2001. 89 – 97.
- Tema križa u hrvatskom književnom prosvjetiteljstvu. U *Muka kao nepresušno nadahnuće kulture = Passion une source inepuisble de l'inspiration en culture : zbornik radova međunarodnog znanstvenog simpozija*, ur. Jozo Čikeš, Zadar – Preko : Pasijska baština, 2001. 53 – 71.
- Biblijske teme u hrvatskoj usmenoj književnosti. U *Religijske teme u književnosti : zbornik radova međunarodnog simpozija održanog u Zagrebu 9. prosinca 2000.*, ur. Ivan Šestak, Zagreb : Filozofsko-teološki institut Družbe Isusove u Zagrebu, 2001. 84 – 93.
- Grafiti i njihova struktura. *Umjetnost riječi*, 45/1(2001) : 81 – 90.
- Transformacija hrvatske usmene lirike – tragovi renesanse u novijim zapisima. U *Drugi hrvatski slavistički kongres : zbornik radova. 2*, ur. Dubravka Sesar i Ivana Vidović Bolt, Zagreb : Hrvatsko filološko društvo : Filozofski fakultet 2001. 495 – 506.

- Mit i hrvatske narodne bajke. U *Zbornik radova s Međunarodnoga znanstvenoga skupa Zlatni danci 3, Osijek, 15. – 16. ožujka 2001. : bajke od davnina pa do naših dana*, ur. Ana Pintarić, Osijek : Pedagoški fakultet, Matica hrvatska Osijek, 2001. 7 – 15.
- Ugarske teme u djelima hrvatskih književnih prosvjetitelja. U *Croato-Hungarica : uz 900 godina hrvatsko-mađarskih povijesnih veza = a horvat-mahyar tortenelmi kapesolatok 900 eve alkalmabol sv. 1*, ur. Milka Jauk-Pinhak, Kiss Gy. Csaba i Nyomarkay Istvan, Zagreb : Katedra za hungarologiju Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu ; Matica hrvatska, 2002. 315 – 323.
- Hrvatske usmene basne u suvremenim zapisima. U *Zbornik radova s Međunarodnoga znanstvenoga skupa Zlatni danci 4 – Basne, (4. travnja 2002. godine), Osijek 2002.*, ur. Ana Pintarić, Osijek : Pedagoški fakultet, 2003. 61 – 78. (suautorstvo s Evelinom Rudan)
- Usmenoknjiževni fragmenti u Andrićevim *Znakovima pored puta*. U *Zbornik Ivo Andrić i njegovo djelo*, ur. Šimun Musa, Mostar : Pedagoški fakultet Sveučilišta u Mostaru, 2003. 57 – 68.
- Suvremeni hrvatski grafiti. U *Zbornik referatov z Drugega slovensko-hrvaškega slavističnega srečanja, ki je bilo v Šmarjeških Toplicah od 5. do 6. aprila 2001.*, ur. Vesna Požgaj Hadži, Ljubljana : Oddelek za slavistiko, Filozofska fakulteta, 2003. 231 – 242.
- Kačićev životopis i *Elementa peripathetica*. U *Spomen-spis povodom 90. obljetnice rođenja dr. fra Ignacija Gavrana*, ur. Jozo Džambo et al., Zagreb : Udruga đaka Franjevačke klasične gimnazije – Visoko, 2004. 57 – 65.
- Hrvatska tradicijska kultura i Stari zavjet. U *Stari zavjet vrelo vjere i kulture : zbornik radova Interdisciplinarnog međunarodnog simpozija, Rijeka, 5. i 6. prosinca 2003.*, ur. Ivan Šporčić, Rijeka – Zagreb : Teologija u Rijeci ; Biblijski institut, 2004. 584 – 951.
- Trajno živa usmenoknjiževna baština. *Narodna umjetnost*. 42/2(2005) : 127 – 154.
- Meditersko obilježje hrvatskih usmenih lirskih pjesama. U *Na brzu ruku skupljeni skup : [u spomen pokojnomu Ivanu Slamnigu (1930.-2001.) – bez ikakve obljetničke i ine prilike : zbornik radova znanstvenog skupa s međunarodnim sudjelovanjem, Budimpešta 6.-7. studeni 2003.]*, ur. Stjepan Lukač, Budimpešta : Hrvatska samouprava Budimpešte, 2005. 191 – 198.
- Hrvatska usmenoknjiževna baština u suvremenim zapisima. *HUM* 1(2006) : 31 – 58.
- Andrija Kačić Miošić i narodna pjesma. U *Fra Andrija Kačić Miošić i kultura njegova doba : zbornik radova sa znanstvenog skupa Fra Andrija Kačić Miošić i kultura njegova doba, održanoga 3. – 7. studenoga 2004. u Zagrebu, Sinju, Makarskoj,*

- Mostaru, Bristu i Zaostrugu*, ur. Dunja Fališevac, Zagreb : Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, 2007. 143 – 148.
- Književnost dinarskoga etnokulturnog sloja. U *Dalmatinska zagora : nepoznata zemlja, Galerija Klovićevi dvori, Zagreb 4. rujna – 21. listopada*, ur. kataloga Vesna Kusin, Zagreb : Ministarstvo kulture Republike Hrvatske ; Galerija Klovićevi dvori, 2007. 377 – 382.
- Tri starozavjetne gracije (Sara, Judita, Estera) i hrvatska tradicijska kultura. U *Po-sanje filologa : zbornik radova povodom 70. rođendana Mirka Tomasovića*, ur. Tomislav Bogdan i Cvijeta Pavlović, Zagreb : FF press, 2008. 487 – 496.
- Fenomen pučkoga pjesništva Ilije Kutlešića Bijadera. U *Pisme umiljate : pučki pjesnik Ilija Kutlešić-Bijader, 1840.-1929*. Split : Naklada Bošković, 2009. (pogovor i bibliografija 197 – 212) (suautorstvo s Josipom Tomašić)
- Biblijski slojevi u hrvatskoj usmenoj književnosti. U *Biblija – knjiga Mediterana par excellence : zbornik radova s međunarodnog znanstvenog skupa održanog od 24. do 26. rujna u Splitu*, ur. Marijan Vugdelija, Split : Književni krug Split, 2010. 571 – 584.
- Sto godina od Maretićeve knjige *Naša narodna epika. Croatica et Slavica Iadertina*, 6/6(2010) : 217 – 227.
- Predajno u *Travničkoj hronici. HUM* 8(2012) : 82 – 102.
- Antitetički parovi *visoko – nisko* u Bibliji i hrvatskoj tradicijskoj kulturi/usmenoj književnosti. U *Peti hrvatski slavistički kongres : zbornik radova s Međunarodnoga znanstvenog skupa održanog u Rijeci od 7. do 10. rujna 2010. knj. 2*, ur. Marija Turk i Ines Srdoč-Konestra, Rijeka : Filozofski fakultet, 2012. 541 – 549.
- Suvremeni pripovjedački repertoari predaja. U *A tko to ide? = A hto tam idze? : hrvatski prilozi XV. međunarodnom slavističkom kongresu*, priredile Marija Turk i Maja Opašić, Zagreb : Hrvatska sveučilišna naklada ; Hrvatsko filološko društvo, 2013. 263 – 274. (suautorstvo s Evelinom Rudan)
- Frangešove teze o hrvatskoj usmenoj književnosti. U *Zbornik o Ivi Frangešu : zbornik radova s Međunarodnoga znanstvenog skupa, Zagreb/Trst, 19. – 21. travnja 2012.*, glavni urednik Tihomil Maštrović, Zagreb – Osijek – Pula – Zadar : Hrvatski studiji Sveučilišta : Filozofski fakultet Sveučilišta : Hrvatsko filološko društvo ; Filozofski fakultet Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera ; Filozofski fakultet Sveučilišta ; Sveučilište, 2013. 333 – 346.
- Štrige su žive, a vile odavno mrtve ili o narativnoj plodnosti likova u usmenim predajama. U *Vita Litterarum Studiis Sacra : zbornik u čast Radoslavu Katičiću*, ur. Mislav Ježić, Ivan Andrijanić i Krešimir Krnic, Zagreb : Filozofski fakultet, 2014. 349 – 369. (suautorstvo s Evelinom Rudan)

Pavao Pavličić o epskom pjesništvu. U *Kuća od knjiga : zbornik radova u povodu 70. rođendana Pavla Pavličića*, ur. Cvijeta Pavlović, Zagreb : Hrvatska sveučilišna naklada : Odsjek za komparativnu književnost Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu : Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, 2017. 201 – 210.

Tradicijska verbalna kultura i njezini dometi. U *Život mora biti djelo duha : zbornik posvećen prof. dr. sc. Dubravki Sesar*, ur. Zrinka Kovačević i Ivana Vidović Bolt, Zagreb : Disput, 2017. 55 – 68.

Koncept povijesti hrvatske usmene književnosti u 21. stoljeću. U *Hrvatski prilozi 16. međunarodnom slavističkom kongresu*, ur. Stipe Botica et al., Zagreb : Hrvatsko filološko društvo, 2018. 13 – 26

5. Stručni članci

Antičko naslijeđe u nastavi hrvatskog ili srpskog jezika u pripremnom stupnju srednjoškolskog obrazovanja. *Živa antika* 34/1-2(1984) : 273 – 280.

Značajke bunjevačke usmene poezije. *Radovi zavoda za slavensku filologiju* 20(1985) : 27 – 36.

Nekoliko napomena o Botićevu jeziku i stilu. *Jezik* 34/2(1986) : 33 – 39.

Vukovo djelo u hrvatskoj periodici. *Radovi Zavoda za slavensku filologiju* 22(1987) : 39 – 49.

Povijest usmenoknjiževne lirike. *Zadarska revija* 37/5-6(1988) : 263 – 267.

Usmena književnost na tlu Međimurja. *Narodna umjetnost* 26(1989) : 273 – 274.

Muslimanska usmena balada. *Narodna umjetnost* 26(1989) : 277 – 278.

Suodnosi Grabovca i Kačića u slijedu usmene književnosti. *Kačić* 21-22(1989) : 23 – 62.

Božićni običaji Sinjske krajine. *Cetinska vrila* 1/1(1993) : 3 – 8.

Pokladni i uskrсни običaji Sinjske krajine. Cetinska vrila 1/2(1993) : 15 – 18.

Hrvatska usmena književnost (povijesni pregled). *Radovi Zavoda za slavensku filologiju* 28-29(1993/94) : 1 – 7.

Narodni slavonski običaji *Luke Ilića Oriovčanina* [Dodatak]. U *Narodni slavonski običaji sabrani i popisani po Luki Iliću Oriovčaninu. Pretisak Oriovčaninova djela iz 1846. „Narodni Slavonski običaji“*, Novska : Gradsko poglavarstvo, 1997. 5 – 9.

Pogovor. Šime Šugar Ivanov, *Pjesme*, Kolan : Župni ured, 1997. 183 – 185.

Ante Sekulić : Hrvatska preporodna književnost u ugarskom Podunavlju do 1918. Iz recenzije. *Korabljica Prinosi za povijest književnosti u Hrvata* 8/4(1998) : 46.

- Ante Sekulić : Književnost podunavskih Hrvata u 20 stoljeću. Iz recenzije. *Korabljica Prinosi za povijest književnosti u Hrvata* 8/4(1998) : 47.
- Jonkeovo shvaćanje usmene (narodne) književnosti. Znanstveni skup o Ljudevitu Jonkeu, 5.12.1997. Zagreb – Karlovac. *Svjetlo* 1(1998) : 98 – 102.
- Grabovčeva djela u suodnosu s usmenom/pučkom književnosti i Kačićem. U *Fra Filip Grabovac u kontekstu hrvatske kulture : [zbornik radova sa skupa]*, ur. Neven Strukan, Vrlika – Sinj : Poglavarstvo grada : Matica hrvatska ; Matica hrvatska, 1998. 103 – 112.
- Matićevo kritično izdanje Grabovčeva *Cvita*. U *Tomo Matić : književni povjesničar i filolog : zbornik radova sa znanstvenoga skupa, Zagreb-Osijek-Zadar, 20.-24. travnja 1998.* ur. Tihomil Maštrović. Zagreb : Hrvatski studiji [etc.], 1998. 161 – 166.
- Pasijska baština u hrvatskoj tradicijskoj kulturi, posebice u usmenoj književnosti. U *Pasijska baština 1998., Međunarodni znanstveni simpozij Muka kao nepresušno nadahnuće kulture (26.-29. 03. 1998. ; Hvar i Korčula)*. Zbornik radova međunarodnog znanstvenog simpozija : Pasijska baština 1998. 291 – 301.
- Hrvatska usmena književnost iz BiH u zapisima studenata kroatistike Pedagoškog fakulteta u Mostaru. *Motrišta* 16(2000) : 101 – 124.
- Narodne pjesme iz Kijeva u Pavlinovićevoj zbirci. U *Zbornik radova i pjesama : Kijevski književni susreti*, ur. Stipan Matoš, Kijevo : Općina Kijevo, Zagreb : Pučko otvoreno učilište „Invictus“, 2002. 53 – 58.
- Milčetić o Bajamontijevu djelu. U *Zbornik o Ivanu Milčetiću – književnom povjesničaru, filologu i etnologu : zbornik radova sa znanstvenoga skupa, Varaždin – Malinska, 19.-20. travnja 2001., Varaždin, 16. studenoga 2001.*, ur. Tihomil Maštrović, Zagreb – Varaždin : Hrvatski studiji ; Matica hrvatska, Ogranak, 2002. 89 – 98.
- Cetinska vila. Usmena književnost Sinjske krajine. U *Franjevačka klasična gimnazija u Sinju : 1838.-1988., 1854. – 2004. : radovi sa Znanstvenog skupa „150. obljetnica Franjevačke klasične gimnazije u Sinju s osvrtom na ostalo školstvo u Cetinskoj krajini“, održanog 1989., prošireni 2004. u prigodi 150. obljetnice javnosti Gimnazije*, ur. Josip Grbavac, Split – Sinj. Franjevačka provincija Presvetog Otkupitelja ; Franjevačka klasična gimnazija u Sinju, 2004. 513 – 527.
- Neretva u Pavlinovićevoj zbirci *Hrvatskih narodnih pjesama*. U *Drugi Neretvanski književni, znanstveni i kulturni susret don Mihovil Pavlinović i Neretva : zbornik radova izlaganih dne 28. i 29. rujna 2006. u Metkoviću, Opuzenu i Pločama*, ur. Stjepan Šešelj, Opuzen – Zagreb : Neretvanska riznica umjetnina i inih vrijednosti, Galerija „Stećak“ ; HKZ [i. e.] Hrvatska kulturna zaklada Hrvatsko slovo, 2007. 19 – 26.

- Miho Pavlinović – Sakupljač i komentator hrvatskih usmenih pjesama. U *Hrvatske narodne pjesme*. Knjiga prva, Split : Književni krug Split, 2007. 9 – 39.
- Gospa Sinjska vizijom pučkog pjesnika : Teška povijest roda hrvatskoga za vrijeme zuluma turskoga. *Gospa Sinjska* 36(2009) : 19 – 24. (suautorstvo s Davorom Nikolićem)
- Baš pučka i baš poetika. *Književna Rijeka* 14/4(2009) : 41 – 46.
- Kako je Lado dobio ime? U *Lado – Hrvatsko nacionalno blago 1949. – 2009.*, ur. Zorica Vitez i Miroslava Vučić, Zagreb : Školska knjiga, 2009. 137 – 142. (suautorstvo s Lidijom Bajuk)
- Poimanje smrti u hrvatskim narodnim poslovicama. U *Izazov tradicijske kulture : svečani zbornik za Zoricu Vitez*, ur. Naila Ceribašić i Ljiljana Marks, Zagreb : Institut za etnologiju i folkloristiku, 2009. 138 – 146. (suautorstvo s Josipom Tomašić)
- Biblija i usmena književnost u Bratulićevu djel(ovanj)u. U *Knjige poštujući, knjigama poštovan : Zbornik o 70. rođendanu Josipa Bratulića*, ur. Davor Dukić, Mateo Žagar, Zagreb : Matica hrvatska, 2010. 45 – 52.
- Ivo Frangeš i hrvatska usmena književnost i tradicijska kultura. *Republika* 66/6 (2010) : 52 – 61.
- Tradicijska kultura sela Otoka na Cetini. *Gospa Sinjska* 37(2010) : 119 – 125.
- B`lgarski narodni pesni Konstantina Miladinova. *Forum* 51/1-3(2012) : 278 – 288.
- Molitvene pjesme i pučki književni fenomen. U *Sedmi Neretvanski književni, znanstveni i kulturni susret Dr. fra Stanko Petrov – hrvatski franjevac, jezikoslovac, književnik : zbornik radova izlaganih dne 29. rujna do 1. listopada 2011. u Metkoviću, Pločama, Opuzenu i Humcu/Ljubuškom*, ur. Stjepan Šešelj, Opuzen – Neum – Zagreb : Neretvanska riznica umjetnina i inih vrijednosti ; Ogranak Matice hrvatske ; Hrvatska kulturna zaklada Hrvatsko slovo, 2012. 23 – 34. (suautorstvo s Josipom Tomašić)
- Koncept hrvatskog latinizma u ediciji *Pet stoljeća hrvatske književnosti*, s posebnim osvrtom na prinos Veljka Gortana. *Forum* 52/4-6(2013) : 623 – 636.
- Narodne poslovice* Mate Ujevića. U *Mate Ujević danas : zbornik radova sa simpozija u povodu 110. godišnjice rođenja i 45. godišnjice smrti Mate Ujevića*, Zagreb, 26.-28. travnja 2012., ur. Ivica Matičević, Zagreb : Društvo hrvatskih književnika, 2013. 333 – 345.
- Hrvatske narodne pjesme iz Bosne i Hercegovine u Pavlinovićevoj zbirci. *Hrvatska misao* 20/1(2016) N.s. 70/55 : 27 – 34.
- Pučke molitve u Šetkinu zborniku. U *Fra Jeronim Šetka – hrvatski franjevac, svećenik, profesor, jezikoslovac i književnik : zbornik radova izlaganih 24., 25. i*

26. rujna 2015. u *Neumu, Metkoviću, Pločama, Desnama, Opuzenu i Čapljini / Jedanaesti neretvanski književni, znanstveni i kulturni susret*. [priprema susreta i zbornika Dubravka Vidak]. Opuzen : Neretvanska riznica umjetnina i inih vrijednosti ; Zagreb : Hrvatska kulturna zaklada HKZ – Hrvatsko slovo, 2016. 37 – 56. (suautorstvo s Ines Buntak)

Josip Vraneković, Dnevnik. Život u Krašiću zaslužjenog nadbiskupa i kardinala Alojzija Stepinca (5.XII.1951.-10.II.1960.). U *Colloquium academicum: Blaženi Alojzije Stepinac – katolički uzor čovjekoljublja*, priredio Tonči Matulić, Zagreb : Katolički bogoslovni fakultet : Glas Koncila, 2016. 61 – 73.

Zajačkalo serce pod oblokom. U *Šesti hrvatski slavistički kongres: zbornik radova*. Drugi svezak, ur. Stipe Botice et al., Zagreb : Hrvatsko filološko društvo, 2018. 999 – 1010.

6. Recenzije, prikazi, osvrti, pregledni članci (izbor)

Riznica narodnog iskustva. *Odjek* 40/20(16. – 31. oktobar 1987) : 23

[Prikazi] U kralja od Norina : priče, pjesme, zagonetke i poslovice s Neretve / priredila Maja Bošković-Stulli ; uz suradnju Zorice Rajković. Metković ; Opuzen : Galerija „Stećak“ Klek, 1987.

Usmena narodna književnost na tlu Međimurja : Knjiga II / Ivan Zvonar, Stjepan Hranjec i Andrija Strbad, Čakovec : Zrinski, 1987. *Narodna umjetnost* 26(1989) : 272 – 274.

[Prikaz] Mirjana Drndarski : Nikola Tomazeo i naša narodna poezija. Beograd : Institut za književnost i umetnost, 1989. *Narodna umjetnost* 27(1990) : 295 – 296.

[Prikaz] Wolfgang Steinitz, *Ostjalogische Arbeiten, Band 3: Texte aus dem Nachlass, Herausgegeben von Gert Sauer...*, Akademiai Kiado, Budapest 1989. *Narodna umjetnost* 27(1990) : 315 – 316.

Prilike u hrvatskoj književnosti. [Josip Kekez : Leukorn i djevojka bez grijeha : slike i prilike propovijedane u Hrvata : prilog općoj teoriji književnosti i povijesti starije hrvatske proze. Zagreb : Hrvatsko filološko društvo, 1989.]. *Odjek* 42/1(1. – 15. januar 1990.) : 25.

Povijest i priče o hrvatskim vladarima. [Neven Budak: Knezovi, kraljevi, biskupi : slike iz davne hrvatske prošlosti, Zagreb : CID, 1995.], *Hrvatsko slovo* 2/43(16. veljače 1996.) : 15.

Gospin plač iz Erdelja iz 1626. godine. [Stjepan Lukač : Dramatizirani kajkavski Marijin plač iz Erdelja 1926., Budimpešta : Hrvatska samouprava Budimpešte, 2000]. *Hrvatska misao* 19-20(2001) : 173 – 175.

DR. MILKA JAUK-PINHAK 14. 12. 1939. – 5. 2. 2013. [In memoriam]. *Croatica et Slavica Jadertina* 9/2(2013) : 546 – 547.

Fra Petar Knežević. Gospin pjesnik i glazbenik. [Fra Petar Knežević : Gospin pjesnik i glazbenik, autori teksta Mirko Marić, Hana Breko Kustura, Hrvojka Mihanović Salopek, Sinj : Franjevačka provincija Presvetog Otkupitelja : Matica hrvatska, Ogranak : Franjevački samostan : Grad Sinj : Viteško alkarsko društvo, 2017.] *Zadarska smotra* 66/3-4(2017) : 365 – 367.

Mitsko zapreteno u jeziku. [Radoslav Katičić : Naša stara vjera : tragovima svetih pjesama naše pretkršćanske starine. Zagreb : Ibis grafika : Matica hrvatska, 2017.]. *Vijenac* 26/623(18. siječnja 2018.) : 11.

7. Članci u dnevnom tisku (izbor)

Književnost s narodnih usana. *Vjesnik*, 45/13751 (Sedam dana – Panorama subotom br. 397, 21. prosinca 1985.) : 16 – 17.

Tožni človek zagorskih bregi. *Vjesnik*, 46/14012 (Sedam dana – Panorama subotom br. 434, 13. rujna 1986.) : 17.

Kroćenje divlje književnosti. *Vjesnik*, 46/14115 (Sedam dana – Panorama subotom br. 448, 27. prosinca 1986.) : 17

Muslimanske usmene balade. *Vjesnik*, 47/14126 (9. siječnja 1987.) : 15.

Riznica umovanja. *Vjesnik*, 48/14803 (2. prosinca 1988.) : 11.

Istarski preporoditelj. *Vjesnik*, 49/14876 (16. veljače 1989.) : 9.

Srbi svi i svuda. *Vjesnik*, 50/15546 (Sedam dana – Panorama subotom br. 651, 29. prosinca 1990.) : 19.

Po kervi i jeziku. *Vjesnik*, 52/15586 (Panorama br. 657, 9. veljače 1991.) : 16 – 17.

Davna bilježnja. *Vjesnik*, 52/15681 (Panorama br. 671, 17. svibnja 1991.) : 16 – 17.

Priče o pričanju. *Vjesnik*, 52/15764 (Panorama br. 681, 9. kolovoza 1991.) : 16 – 17.

Ugroženo hrvatsko selo (Etnokultura i rat). *Vjesnik*, 52/15864 (18. studenog 1991.) : 9.

Vapaj i krik. Sisačka bitka 1593. opjevana (1). *Vjesnik*, 54/16418 (13. lipnja do 18. lipnja 1993.) : 53.

8. Tekstovi o prof. dr. sc. Stipi Botici (izbor)

KEKEZ, Josip. 1999. Važan golem i tek započet posao. [prikaz] Stipe Botica: Biblija i hrvatska kulturna tradicija, Vlastita naklada, Zagreb, 1995. U *Procjene i ocjene*, Zagreb : Organizator, 1999. 121 – 123.

- KEKEZ, Josip. 1999. *Stoljeća hrvatske književnosti – dva nova sveska*. [prikaz] *Usmene lirске pjesme*, priredio Stipe Botica, Matica hrvatska, Zagreb, 1996.; *Folklorno kazalište*, priredio Ivan Lozica, Matica hrvatska, Zagreb, 1996. U *Procjene i ocjene*, Zagreb : Organizator, 1999. 129 – 133.
- DRAGIĆ, Marko. 1999. *Knjiga za nas i naša pokoljenja*. [prikaz] Stipe Botica: *Lijepa naša baština : književno antropološke teme*, Hrvatska sveučilišna naklada, Zagreb, 1998. *Hrvatska revija* 49/4(1999) : 1045 – 1048.
- BOŠKOVIĆ, Ivan. 2007. [prikaz] Stipe Botica: *Andrija Kačić Miošić (ŠK, FF Sveučilišta u Zagrebu, Kačić, Zagreb, 2003.)*. *Hrvatski* 5/2(2007) : 124 – 130.
- MIMICA, Ivan. 2009. *Monumentalna zbirka hrvatskog usmenog pjesništva*. [prikaz] Mihovil Pavlinović, *Hrvatske narodne pjesme*, priredio Stipe Botica. Književni krug, Split, 2007.-2008., knj. I,II. *Mogućnosti* 56/10-12(2009) : 207 – 212.
- MARKS, Ljiljana. 2011. [prikaz] *Narodne poslovice*, izabrao Mate Ujević, prir. Stipe Botica, Institut za etnologiju i folkloristiku, Zagreb, 2011. *Narodna umjetnost* 48/2(2011) : 199 – 200.
- TOMAŠIĆ, Josipa. 2011. *Otpor, smijeh i ulična filozofija*. [prikaz] Stipe Botica: *Suvremeni hrvatski grafiti*, Zagreb : P.I.P. Pavičić, Zagreb, 2010. Drugo dopunjeno izdanje. *Vijenac* 19/461(3. studenoga 2011) : 7-8.
- *Prikaz knjige *Suvremeni hrvatski grafiti* autora Stipe Botice i studenata. Drugo, dopunjeno izdanje obuhvaća grafite sakupljene u razdoblju od 1992. do 2009. godine među studenticama i studentima kroatistike u Zagrebu, Osijeku i Mostaru.
- RUDAN, Evelina. 2011. *Biblija je motivacija, snaga i uzor tradicijskoj kulturi*. [prikaz] Stipe Botica: *Biblija i hrvatska tradicijska kultura*, Školska knjiga, Zagreb, 2011. *Hrvatska revija* 11/3-4(2011) : 132 – 133.
- NIKOLIĆ, Davor. 2013. [prikaz] Stipe Botica: *Biblija i hrvatska tradicijska kultura*, Školska knjiga, Zagreb, 2011. *Narodna umjetnost* 50/2(2013) : 205 – 207.
- MARKS, Ljiljana. 2014. *Emotivno angažirana povijest*. [prikaz] Stipe Botica: *Povijest hrvatske usmene književnosti*, Školska knjiga, Zagreb, 2013. *Vijenac* 536 (18. rujna 2014) : 14-15.

9. Mentorstva magisterija i doktorata

- DRAGIĆ, Marko. 2000. *Hrvatske predaje i legende iz Bosne i Hercegovine* : doktorska disertacija, Zagreb : Filozofski fakultet.
- GOLEC, Selina. 2003. *Mitsko u hrvatskim usmenim pričama* : magistarski rad, Zagreb : Filozofski fakultet.
- VIDOVIĆ SCHREIBER, Tea-Tereza. 2004. *Utjecaj hrvatske usmene književnosti na književno stvaralaštvo Petra Gudelja* : magistarski rad, Zagreb : Filozofski fakultet.

- TOKIĆ, Marko. 2006. *Usmena književnost duvanjskog područja* : magistarski rad, Zagreb : Filozofski fakultet.
- BUT, Jaku. 2006. *Jure Kastriotić – Skenderbeg u albanskim narodnim pjesmama i pričama u usporedbi s pjesmama Andrije Kačića Miošića posvećenima Skenderbegu* : magistarski rad, Zagreb : Filozofski fakultet.
- RUDAN, Evelina. 2010. *Nadnaravna bića i pojave u predajama u Istri* : doktorska disertacija, Zagreb : Filozofski fakultet.
- BARAN, Tanja. 2012. *Usmenoknjiževno nasljeđe križevačkoga kraja u kontekstu hrvatske književnosti 19. stoljeća* : doktorska disertacija, Zagreb : Filozofski fakultet.
- NIKOLIĆ, Davor. 2013. *Fonostilistički opis hrvatske usmenoknjiževne retorike* : doktorska disertacija, Zagreb : Filozofski fakultet.
- TOMAŠIĆ JURIĆ, Josipa. 2014. *Pučka sastavnica u djelu Luke Ilića Oriovčanina* : doktorska disertacija, Zagreb : Filozofski fakultet.
- DABO, Emina. 2015. *Pjesništvo Ivana Šuljića Iveše i njegovo mjesto u paškoj pučkoj književnosti* : doktorska disertacija, Zagreb : Filozofski fakultet.
- BAJUK, Lidija. 2018. *Odjeci slavenskoga mita u nematerijalnoj kulturi Međimurja* : doktorska disertacija, Zagreb : Filozofski fakultet. (u sumentorstvu s Tvrtkom Zebecom)
- POPOVIĆ, Marija. 2018. *Napitci u hrvatskim i ruskim poslovicama* : doktorska disertacija, Zagreb : Filozofski fakultet. (u sumentorstvu sa Željkom Fink Arsovski)
- VUKELIĆ, Deniver. 2018. *Utjecaj magijskih predodžaba na oblikovanje hrvatskoga kulturnoga identiteta* : doktorska disertacija, Zagreb : Filozofski fakultet. (u sumentorstvu sa Suzanom Marjanić)

Bibliografiju sastavila i uredila
Dubravka Luić-Vudrag